

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Cogitationes, Sive Considerationes Christianae Pro singulis Anni diebus

Complectens Octobrem, Novembrem, Decembrem

Nepveu, François

Monachii, 1709

Dies 27. De Præsepio Jesu Christi.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-60533](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-60533)

les, quando gratiam à te petierit pro fra-
tre suo, quem non sine injuriâ inimicum
tuum esse credis? An non ipsius exemplo
& precibus moveri te patieris? partem è
meritis orationum ipsius non habebis,
nisi audias illas, quas ipse in gratiam ad-
versarij tui fundit.

*Examina te, an non aliquam offensam con-
tra proximum tuum animo foveas, & statue
quantocyus, cum eis in gratiam redire.*

Dimittite, & dimittemini. Luc. 5. 38.

*Stephanus pro lapidantib⁹ orabat, majus
aliquid morte Deo offerens. Greg. Naz.*

DIES XXVII.

De Præsepio JESU Christi.

I.

PRÆsepe, cui Christus recens natus
imponitur, thronus est amoris ipsius.
Et verò, ubinam ejus amor clariùs un-
quam resplenduit? ubinam plus habere
virium debet ad nostrum vicissim amorem
sibi conciliandum? Christus factus est ho-
mo, & infans, ut hominibus amabilem se
præberet. Amicitia Deum inter, & homi-

DETA

December, nem coalescere posse non videtur. Deus enim natura quædam est, quæ sub sensum non cadit: homo nihil, nisi ope sensuum cognoscit: an igitur aliquid inter eos commercij esse potest, quod tamen ad amicitiam contrahendam necessarium est? Deum inter, & hominem discrimen est infinitum; cum amicitia similitudinem exigit. Inter amicos perfecta esse debet bonorum communicatio; potestne homo naturæ adeò limitatæ, communicationis infinitæ capax esse? Christus natus, & in præsepi positus omnia hæc tollit obstacula? visibilis factus, & sociabilis: *In terris visus est, & in similitudinem hominum factus*, totum se donat homini, *Parvulus natus est nobis.* Imò Deus, qui in lege antiqua cum hominibus, veluti cum mancipijs erit, ubi naturam humanam assumpsit, illos amicos appellat: *Vos autem dixi amicos.* An non Divus Joannes, cujus hodie dies festa colitur, se JESU dicit amicum? an non tenerima, & solidissima hujus amoris signa ei præbentur? JESUS omnia sua arcana ei detegit, eum super pectore & corde suo quiescere permittit, in cruce dilectum filium suum appellat, eique, quod in mundo charissimum habet, Matrem nempe suam committit. Fuitne

Par. 3.38.

Philip. 3.7.

Isaia 9. 6.

Jo. 15. 15.

ne

ne unquam amicus animi magis generosi, December.
& teneri, quàm Christus?

II. Præsepe Servatoris schola est sapientiae. Is Magistri munus exercere in eo jam incipit, dum exemplo suo nos docet, quod olim verbo docturus est; jam è præsepio suo dicit: *Beati pauperes, Beati, qui plorant, Beati, qui patiuntur.* Hic infans, qui in præsepio jacet, Deus est, infinite potens est, infinite sapiens est: Nihil eum ad hunc statum humilem, pauperem, & calamitosum, quàm proprium ipsius arbitrium deprimere potuit. Is est sapientia aeterna; ejus electio non nisi sapientissima esse potest: ac proin certissime elegit optimum. Cum itaque elegerit humilitatem, paupertatem, & ærumnas; utique istæ anteponendæ sunt dignitatibus, divitijs, & voluptatibus. An non mundus id ipsum, quod tu, hac de re sentit? Vel Christus, vel mundus decipitur: cujusnam sententiæ adstipularis? Si fidem consulis; ea in Christi sententiam abit: si cupiditatem tuam, vel tuam vivendi rationem consulis, ea à mundo stabit. Verùm, utri assentiendum, fideine, an cupiditati tuæ? Utra ex hisce duabus regulis rationi magis videtur esse consona? utram te securum fuisse

Matth. 3. 5.

December, voles, ubi is, qui modò Magister tuus est, iudex tuus erit?

III. Præsepe non schola duntaxat est sapientiæ Christi, sed etiam Tribunal iustitiæ ipsius: imò hic infans, qui plorat, jam fungitur officio iudicis, & suis lachrymis pronuntiat sententiam, quam olim contra mundum pronuntiabit. Jam dicit: *Væ mundo*: jam nunc execrationem vibrat in illos, qui mundum sectantur. Ipsius lachrymæ, ipsius fasciæ, loquuntur, inquit S. Bernardus, & jam dicunt. *Væ vobis divitibus, vae vobis, qui saturati estis, vae vobis, qui nunc ridetis.* Christus, qui in Præsepio solatium est pauperum, & humilium, terror est, & condemnatio Magnatum, divitum, & voluptatibus deditorum; cum horum status penitus adversetur statui Christi in præsepio jacentis. Et, si conformatio cum ipso, signum est, & causa certissima Prædestinationis, quidnam tantopere adversari Christo, aliud esse potest, quàm signum, & causa Reprobationis. Timete igitur, & deprimite vos, ô divites, & Magnates, dum Christum in præsepio jacentem spectatis. Hoc unicum est medium, miserias, quas vobis minatur, præveniendi.

Sj

*Si pauper es, & calamitatibus oppressus; Decembere
solare te ad aspectum IESU nascentis: si opi-
bus, & delicijs abundas, deprime te, & treme,
ut intentatam tibi reprobationem evites.*

Quicumque ergo humiliaverit se, sicut
parvulus iste, hic major est in regno Cœ-
lorum. *Matth. 18. 4.*

Quos parvulus erudierit ad humilita-
tem, magnificabit postmodum, & glo-
rificabit magnus, & gloriosus. *Bern.*

DIES XXVIII.

Affectus Amoris In Deum.

I.

Jtes me; mi DEUS, ut amem te. Et
si te non amo, gravissimas mihi inten-
tas miseras. Estne major miseria, quam
te non amare? & ob hanc tamen mise-
riam; felicem me reputavi toties, quo-
ties peccato lethali te offendi. Omnia
tentasti; ut me ad amorem tui alliceres;
preces, promissa, minas, supplicia,
gratias, opes, beneficia, omnia impen-
disti. Erego nihil omisi, quo â tui amo-
re me averterem, poteratne mihi aliquid
decedere, si te amarem? vel potius, an

X

non